

De extremen van een tijdloos
en fabelachtig nationaal park

Duivels Death Valley

Death Valley, het is vast de meest macabere naam ooit aan een nationaal park gegeven. De Vallei van de Dood, die zich in fabelachtige landschappen uitstrekt over de Great Basin en Mojave-woestijn op de grens van Californië en Nevada, is een van de heetste en droogste plekken op aarde. *Not for the faint-of-heart*, noemt men het gebied dat van een surreële, on aardse schoonheid is. Maar voor wie voorbereid op pad gaat en zich graag laat verwonderen, is dit dé plek om op ontdekkingsstocht te gaan.

TEKST: MAYKE KRÄNENBARG FOTOGRAFIE: SHUTTERSTOCK

Uitzicht op de 180 meter diepe Oberene-krater

Beatty, een voormalig mijnbouwplaatsje op veertig minuten rijden van het nationale park

Al ligt Death Valley grotendeels in Californië, de dichtstbijzijnde grote stad is Las Vegas, waar vandaan het twee en een half uur rijden naar het park is. Net te doen voor een dagtrip, maar in het veertienduizend vierkante kilometer grote gebied (de helft van België) is zoveel te zien, dat in of nabij het park overnachten is aan te raden. Om de kosten te drukken slapen wij in Beatty, een voormalig mijnbouwplaatsje, wat vervallen, maar vriendelijk, op veertig minuten rijden van het park. Met de dubieuze naam Atomic Inn verwijst ons motel naar de Nevada Nuclear Test Site, waar tussen 1951 en 2008 meer dan negenhonderd kernproeven werden uitgevoerd. De grote paddestoelen die destijds regelmatig boven de woestijn hingen waren in de jaren vijftig van de vorige eeuw een toeristische attractie. Gelukkig

is het toerisme hier nu van een andere orde. Maar de eigenaar van het motel lijkt er trots op dat zijn motel ooit diende als huisvesting voor militairen die op de topgeheime locatie Area 51 werkten. We struikelen bijna over de marsmannetjes en ufo's.

Spookstad

Een toepasselijke *gateway* naar de Vallei van de Dood is het spookstadje Rhyolite, net buiten het park. Hier waait de wind door de geraamten van wat eens statige gebouwen waren, bieden verroeste oldtimers huisvesting aan raven, wijzen stukken rails en een eenzame wagon op de passagierstreinen die hier ooit stromen mensen naartoe brachten. Na de ontdekking in 1904 van goud in een van de heuvels werd er razendsnel

een stad uit de woestijngrond gestampt, met een treinstation, ziekenhuizen, scholen, winkels, een stuk of vijftig saloons, een operagebouw, banken, drie kranten en een gevangenis. Maar bijna net zo snel als Rhyolite verzezen was, viel het weer tot verval toen de voorraad goud niet zo groot bleek als gedacht. In 1911 werd de mijn gesloten en in 1920 was het stadje vrijwel verlaten. De muren van de uit drie verdiepingen bestaande Cook Bank, waar de vloeren van marmer waren en de ramen van glas-in-lood, staan nog. Het skelet van een groot schoolgebouw staat er desolaat bij, alsof het wacht op de kinderen van toen, die nu allang gestorven zijn. Goed bewaard is het flessenhuis dat in 1905 gebouwd werd door een bijna tachtigjarige mijnwerker. Er was nog geen spoorlijn, waardoor het moeilijk en duur was om aan materiaal voor een huis te komen. Lege bierflessen waren er genoeg, en aan modder geen gebrek. Zes maanden en vijftigduizend flessen later stond zijn unieke uit drie kamers bestaande huisje – met dank aan de dorst van zijn collega's.

Hitte en sneeuw

Waar Rhyolite een kijkje biedt in een kort stukje geschiedenis van de mens, neemt Death Valley je mee op een tocht door een miljoenen jaren oud landschap van woeste canyons en bergen, enorme zandduinen en kraters, uitgestrekte zoutvlakten en opgedroogde meren met mysterieuze verschijnselen.

Het bijzondere van deze plek zijn de extremen. Op nog geen 24 kilometer van elkaar verwijderd liggen hier bijvoorbeeld de hoogste top (Telescope Peak op 3.400 meter boven zeeniveau) en het laagste punt (Badwater Basin op 86 meter onder zeeniveau en daarmee tevens het laagste punt in Noord-Amerika). Loopt het in Badwater Basin al in de lente tegen de veertig graden, op Telescope Peak ligt dan nog sneeuw. Met uitzondering van de zomer kun je, mits voorbereid, prima in Death Valley zijn. In de zomer, als de temperatuur tot vijftig graden stijgt, kan de vallei beter vermeden worden. Elke zomer overlijden er wel een paar mensen door oververhitting, vaak nadat ze gestrand zijn op een afgelegen weg. In het grootste deel van het park is geen mobiel bereik. Ook is het extreem droog. Gemiddeld valt er per jaar nog geen vijf centimeter neerslag.

Vol leven

Ondanks de lugubere naam zit de vallei vol leven. Planten- en diersoorten, waarvan sommigen nergens anders ter wereld voorkomen, hebben zich aan het droge klimaat aangepast. Na wat regenval bloeien de wilde bloemen hier uitbundig. Veel soorten vogels, vlinders,

reptielen, amfibieën, vissen en zoogdieren hebben hier hun thuis. Dikhoornschapen – in hun element op steile rotswanden – kunnen dagen zonder water. Kangoeroegoffers (familie van de wangzakmuis) hoeven zelfs hun leven lang niet te drinken. De woestijnschildpad zit het grootste deel van het jaar in zijn ondergrondse holletje. De jackrabbit gebruikt zijn lange oren heel slim om af te koelen. In de vroege lente en herfst landen honderden vogelsoorten op doortrek in de vallei. Roadrunners wonen er het hele jaar door, evenals gierzwaluwen, spechten, mezen en andere bosvogels die zich bij de waterbronnen en in de hogere gedeelten met dennen en jeneverbessen ophouden. We zien een coyote die afwachting op de weg blijft staan als we uit de auto stappen. Ook dieren met een wat gevaarlijke reputatie leven hier, zoals de poema, die zelden gezien wordt, lynxen, giftige slangen en vogelspinnen.

Star Wars

Vanuit de auto krijgen we een goede indruk van het veelzijdige landschap van dit park. Zo slingert de weg Artist's Drive achtbaanachtig door een miljoenen jaren oude bergketen met aan de ene kant het adembenemende uitzicht op een zoutvlakte en aan de andere kant de dromerige Black Mountains met een verrassend palet aan rode, roze, gele, paarse, blauwe en groene kleuren. Het beste kun je Death Valley echter ervaren door er doorheen te wandelen: dé manier om de verborgen schoonheid van deze vallei te ontdekken.

De Golden Canyon-wandelroute voert door een goudkleurige canyon met aan weerszijden reusachtige rotsen, soms zacht en rond, dan weer gekarteld van vorm. Honderden miljoenen jaren

Spookachtige kunst in het spookstadje Rhyolite

geleden was Death Valley een warme, ondiepe zee. De rotsen, ontstaan uit afzettingen op de zeebodem, kwamen door de beweging van de tektonische platen van de aarde omhoog, werden scheef getrokken, uit elkaar gereten, omgedraaid. Door erosie is dit werk van miljoenen jaren blootgelegd. In de canyon, die uitkomt op de steile, roodgekleurde kliffen van Red Cathedral, is de tijdloosheid voelbaar. Je snapt dat George Lucas op deze plek – die niet van de aarde lijkt – gedraaid heeft voor zijn *Star Wars*-films. Ook Mosaic Canyon geeft een betoverende wandelervaring. Nauwe, kronkelende doorgangen voeren langs marmeren wanden die, als een mozaïek uit de Romeinse tijd, ingelegd zijn met kleurrijke stukjes rots. De wanden zijn glad gepoetst door het regenwater dat hier na stormen in de omrin-

De restanten van de eens imposante Cook Bank in Rhyolite tegen zonsondergang

'Je snapt dat George Lucas op deze plek – die niet van de aarde lijkt – gedraaid heeft voor zijn *Star Wars*-films'

Zabriskie Point in Death Valley National Park

gende bergen met de snelheid en kracht van een goederentrein doorheen kolkt. Een goede reden trouwens om voordat je in een canyon begeeft even de weersverwachting te bekijken. Waar de wandeling pittiger wordt en er geklauterd moet worden over de grote rotsblokken, vind je – weg van mensen – de stilte. Alleen chuckwalla's (grote, plompe hagedissen) baden onbekommerd in het zonlicht dat door de spleten valt.

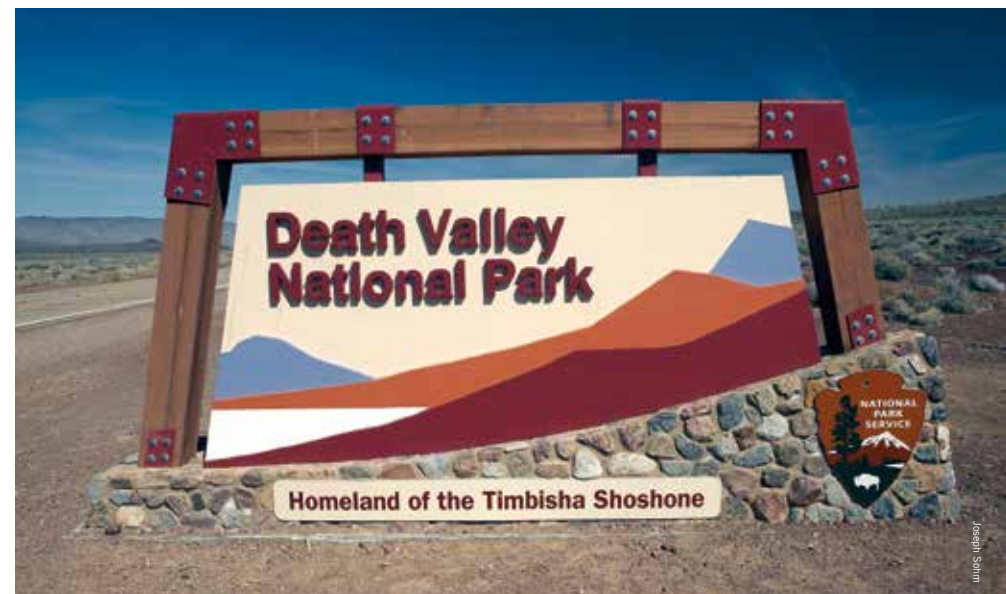
Duivelse plaatsen

Zijn de canyons van een majestueuze schoonheid, er zijn plekken in het park die zo bizar zijn dat je aan de echtheid ervan twijfelt. Zo knippen we even met onze ogen wanneer de Mesquite-duinen opdoemen. Het is alsof al het zand dat je in een woestijnomgeving verwacht, zich hier heeft opgehoopt. De hoogste duin is nog geen 31 meter hoog, maar de zijde-achtige duinen strekken zich gracieus golvend eindeloos uit. Dit is een verrukkelijk speelrein. Als mieren klautert iedereen van duin tot duin, op weg naar de hoogste top. Een jongetje laat zich van een duin naar beneden rollen. Zijn gezette vader, twee paar schoenen in zijn handen, aarzelt een moment en laat zich dan ook vallen. Terwijl hij 25 meter naar beneden rolt vliegen de schoenen alle kanten uit.

In zo'n vreemd, onnaards gebied moet de duivel wel een rol spelen. En ja hoor, deze laatste heeft hier zijn domeinen. De Devil's Golf Course, vlakbij de ijsbaanachtige zoutvlakte van Bad Basin, is een zoutvlakte met een ruig oppervlak. De zoutkristallen zijn hier tot grillige vormen gesmeed door duizenden jaren verwerking. Het terrein is zo oneffen dat het alleen de duivel lukt hier golf te spelen. Wat verderop ligt zijn maïsveld, de Devil's Corn Field. De arrowweed (een inheemse, borstelachtige struik) heeft hier

Route 190 is de hoofdweg door het park

Entree tot het Death Valley National Park

Springen van zouthoop naar zouthoop bij Badwater Basin

Badwater Basin op 86 meter onder zeeniveau is het laagste punt in Noord-Amerika

De onwaarschijnlijk mooie kleurschakeringen langs Artist's Drive

enorme vormen aangenomen en doet denken aan geogoste bundels maïs. Satan heeft hier ook een vijver. In een spelonk van 152 meter diep, net buiten het park, leeft een dwergvisje: een tandkarper van een paar centimeter. Dit wonderlijke visje, de Devil's Hole Pupfish, is een beschermde en bedreigde soort die alleen op deze geïsoleerde plek voorkomt en zich thuis voelt in het 33 graden Celsius warme, zoute water.

Wandelende rotsen

In Death Valley val je van de ene in de andere verbazing. Zo bevind je je bij de Ubehebe-krater van 180 meter diep, waar je naar de bodem kunt klauteren, in een soort maanlandschap. De krater die lijkt te zijn ontstaan door de inslag van een meteoriet, is het resultaat van ondergrondse explosies. Maar de meest mysterieuze plek is wel de Racetrack Playa. Hier, waar je alleen met een fourwheeldrive kunt komen, ligt een opgedroogd meer met rotsblokken, groot en klein, die zich zelfstandig verplaatsen en daarbij een lang spoor in de zilte grond achterlaten. Sommige rotsblokken leggen honderden meters per jaar af. Lange tijd hebben wetenschappers zich achter de oren gekrabbd over dit bizarre fenomeen. Pas in 2014 ontdekten ze dat als er na regenval een laagje water op de vlakte ontstaat en dit water 's nachts befrist, er dunne, maar sterke ijslagen ontstaan. Op zonnige dagen wordt het ijs opgebroken in platen die door de wind langzaam over de vlakte worden geblazen en de grote stenen voortschuiven. Het mysterie werd opgelost, maar doet niets af aan de wonderbaarlijke schoonheid van deze plek. Death Valley is een magisch gebied, een vreugde voor de ogen, waar je niet op uitgekeken raakt.

WORLDWIDE CAMPERS

De ideale partner voor camperhuur wereldwijd!

- ➔ Gratis offerte service
- ➔ Voor elk budget
- ➔ NoRisk garantie
- ➔ Ruim aanbod
- ➔ All inclusive camperhuur
- ➔ Transparante prijsopbouw

www.worldwidecampers.com

M: sales@worldwidecampers.com

T: +31-30-6974964

Humor bij Teakettle

Mesquite flat dunes, Death Valley National Park

'Zijn de canyons al van een majestueuze schoonheid, er zijn plekken in het park die zo bizar zijn dat je aan de echtheid ervan twijfelt'

Timbisha Shoshone Indianen

Voor de Timbisha Shoshone Indianen, die al duizenden jaren in dit gebied wonen, was het een klap te horen dat de pioniers hun thuisland Death Valley noemden. De vallei gaf hen alles wat ze nodig hadden: een thuis, voedsel, water. Met de komst van mijnbouw in dit gebied, waarbij belangrijke waterbronnen werden geconfisqueerd, werden de Timbisha van hun land verdreven. Pas in 2000 kregen zij weer een stuk grond in Death Valley terug, en wonen er weer. Samen met het park werken ze nu aan projecten, waaronder het beschermen van de Mesquite-boom waarvan de zaadpeulen altijd een belangrijke voedselbron voor de Timbisha zijn geweest.

PRAKTISCHE INFORMATIE DEATH VALLEY, CALIFORNIË/NEVADA

Ligging en bereikbaarheid

Death Valley ligt in het zuiden van Californië en een klein deel strekt tot in Nevada. Vanuit Las Vegas is de afstand naar de dichtstbijzijnde ingang van Death Valley in het oosten een kleine tweehonderd kilometer en vanuit Los Angeles is het een kleine vijfhonderd kilometer naar Furnace Creek. Er zijn verschillende ingangen van Death Valley National Park, maar de hoofdweg door het park is Route 190.

Klimaat en beste reistijd

Death Valley is een gebied van extremen en dat geldt zeker voor het klimaat. Dit is één van de droogste, heetste plaatsen in de VS en zelfs op aarde. De gemiddelde dagtemperatuur in Death Valley ligt in juli en augustus rond de 45 graden Celsius in de schaduw en 's nachts koelt het niet verder af

dan dertig graden. Kortom, dit is een periode om een bezoek aan het park zoveel mogelijk te vermijden. In de winter, lente en herfst is het echter uitermate aangenaam.

Accommodaties

Er zijn de nodige mogelijkheden om in Death Valley te overnachten, maar hou er rekening mee dat deze niet overvloedig zijn en dat niet alle locaties het hele jaar open zijn. Check dit dan ook van tevoren goed. Als je een hotel of resort zoekt, dan is er een keuze uit onder meer Stovepipe Wells Village, Furnace Creek Inn, Furnace Creek Ranch en Panamint Springs Resort. Kampeeliefhebbers hebben de keuze uit negen campings, waarvan er vier het hele jaar open zijn (Furnace Creek, Mesquite Spring, Emigrant en Wildrose).

Tips

Onderschat de gevaren van een bezoek aan de Vallei van de Dood niet, zeker tijdens de zomermaanden. Neem vooral voldoende water mee, draag een hoed of pet, smeer je goed in en pas je tempo aan aan de omstandigheden! Even buiten het nationale park overnachten is een stuk goedkoper.

Informatie

Om je bezoek aan Death Valley goed voor te bereiden is een digitaal bezoek aan de website van de National Park Service (www.nps.gov/deva/index.htm) een must. Zo valt hier ondermeer te lezen dat Scotty's Castle tot 2019 is gesloten vanwege overstromingsschade!